

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 11 (451)

Субота, 13 березня 1976 р.

Ціна 2 коп.

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

МЫ ВСЕ СВЕРШИМ!

Год высокосный, год особый,
Год праздника страны моей!
Начало дней высокой пробы,
Февральских, предвесенних дней.
И люди все строкою красной
В свои сердца внесут его,
Год окрыленности прекрасной,
Партийной правды торжество.
Она живет в словах доклада
И, как привыкли мы к тому,
За словом «есть» в ней слово
«надо» —
Народу надо моему!

Мы все свершим, в том нет
сомнения,
И труд в веках прославит нас.
Для нас партийные решения,
Как слова отчего наказ.
Идем мы в светлый день
весенний,
И смысла гордого полны,
Два слова — Партия и Ленин
Горят на знамени страны.

Н. НЫРОВ.

ЗАКЛЮЧНЕ ЗАСІДАННЯ XXV З'ЇЗДУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ
РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

Москва. 5 березня в Кремльському Палаці з'їздів відбулося заключне засідання XXV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

На початку засідання голова лічильної комісії тов. Устинов Д. Ф. оголосив результати виборів центральних органів партії.

Делегати з'їзду бурхливими, тривалими оплесками зустрічають повідомлення про одностайне обрання членом Центрального Комітету КПРС товариша Л. І. Брежнєва. З'їзд тепло зустрічає повідомлення про обрання членів ЦК КПРС, кандидатів у члени ЦК, членів Центральної ревізійної комісії КПРС.

Під час перерви в роботі з'їзду відбувся Пленум Центрального Комітету КПРС.

На засіданні з'їзду, яке відновилось, головуючий, товариш Л. І. Брежнєв повідомляє делегатів про підсумки першого Пленуму ЦК КПРС. Генеральним секретарем ЦК КПРС на пленумі одностайно обраний товариш Л. І. Брежнєв. Це повідомлення зустрічається бурхливими, тривалими оплесками, овацією всього залу. Всі встають.

Товариш Л. І. Брежнєв під бурхливі оплески оголосив склад Політбюро Центрального Комітету КПРС і Секретаріату ЦК, обраних на пленумі ЦК КПРС.

За дорученням членів новообраного Центрального Комітету партії товариш Л. І. Брежнєв висловив делегатам з'їзду сердечну подяку за виявлене їм довіря і заповнив делегатів, що Центральному Комітету в цілому, обрані ним Політбюро і Секретаріат робитимуть усе, щоб бути на висоті покладеної на них відповідальності.

Своє головне завдання, сказав товариш Л. І. Брежнєв, ми, природно, бачимо в тому, щоб забезпечити втілення в життя рішень

XXV з'їзду партії, а значить забезпечити досягнення нових великих перемог справи комунізму і справи миру.

Підбивши підсумки роботи з'їзду, Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв продовжував:

Наш XXV з'їзд висунув нові рубежі в боротьбі за дальше зростання могутності країни, за підвищення рівня життя радянських людей за вдосконалення всього нашого суспільного життя. Він висунув нові конкретні завдання і в галузі зовнішньої політики, в боротьбі за мир і міжнародне співробітництво, за свободу і незалежність народів.

Плани, які схвалив з'їзд, — це нелегкі, напружені плани. Завдання, які він поставив, — це дуже серйозні завдання. Але ми впевнені, товариші, ми твердо впевнені в тому, що ці плани будуть втілені в життя, ці завдання будуть розв'язані. Адже вони мають свою метою забезпечити дальший розквіт нашої соціалістичної Батьківщини, мирне і щасливе життя радянських людей і тому, безсумнівно, будуть підтримані всім радянським народом.

Говорячи про славі діла, якими радянські люди зустріли з'їзд, товариш Л. І. Брежнєв підкреслив, що вони є наймогутнішою, найдієвішою демонстрацією єдності цілей, дум і справ партії і народу в нашому суспільстві. Кожен з учасників цих героїчних справ, комуніст він, чи безпартійний, він, по суті, свій вклад у роботу нашого з'їзду. І цей вклад партія високо цінить як чудовий прояв радянського патріотизму, турботи про нашу спільну велику справу комуністичного будівництва.

Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв від імені делегатів з'їзду подякував

усім радянським людям, зарубіжним друзям нашої країни, які надіслали напередодні з'їзду і в дні його роботи десятки тисяч листів з теплими привітаннями і найкращими побажаннями нашій партії, нашій країні, радянському народові.

На закінчення товариш Л. І. Брежнєв сказав:

Ми добре знаємо: щоб досягти намічених рубежів, всім нам треба буде багато і напружено працювати. Кожен комуніст, кожна партійна організація, кожен партійний комітет повинні внести свій вклад у виконання рішень з'їзду. Треба втілити їх у конкретні завдання і плани. Треба закріпити і зберегти ту душевну настроєність, той трудовий ритм, які народжені передз'їздівським змаганням. Центральному Комітету впевнений, що це буде зроблено.

Товариші! У відгуках міжнародної преси на наш з'їзд, у тому числі й преси буржуазної, відзначаються згуртованість і оптимізм радянських комуністів, миролюбність, стабільність і впевнений характер політики Комуністичної партії Радянського Союзу. Я думаю, ми з вами можемо погодитися з такою оцінкою.

Історія нашої ленінської партії відзначена чудовою плеядою з'їздів. Кожен з них був важливою віхою в житті партії і країни. І можна не сумніватися, товариші, що XXV з'їзд займе серед них своє особливе, неповторне місце — як з'їзд великих звершень, який пройшов під знаком реалізму і діловитості, спокійної впевненості у своїх силах, впевненості в нових перемогах нашої великої справи будівництва комунізму, нашої боротьби за міцний, справедливий мир на землі!

Промова товариша Л. І. Брежнєва була вислухана делегатами і гостями з'їзду з величезною

увагою і не раз переривалась бурхливими, тривалими оплесками. Після закінчення промови вибухає довго нестихаюча овація. Лунають здравиці і вигуки: «Хай живе Комуністична партія Радянського Союзу! Ура!», «Хай живе ленінський Центральный Комітет!», «Хай живе комунізм!», «Нашій партії — слава!».

Товариш Л. І. Брежнєв оголосив XXV з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу закритим. Делегати і гості з великим піднесенням виконують партійний гімн «Інтернаціонал».

5 березня відбувся Пленум ЦК КПРС, обраного XXV з'їздом партії.

Пленум одностайно обрав Генеральним секретарем ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва.

На Пленумі також були обрані одностайно членами Політбюро ЦК КПРС товариші: Л. І. Брежнєв, Ю. В. Андропов, А. А. Гречко, В. В. Гришин, А. А. Громико, А. П. Кириленко, О. М. Косигін, Ф. Д. Кулаков, Д. А. Кунаєв, К. Т. Мазуров, А. Я. Пельше, М. В. Підгорний, Г. В. Романов, М. А. Сулов, Д. Ф. Устинов, В. В. Щербицький.

Кандидатами в члени Політбюро ЦК КПРС обрані товариші: Г. А. Алієв, П. Н. Демічев, П. М. Машеров, Б. М. Пономарьов, Ш. Р. Рашидов, М. С. Соломенцев.

Секретарями ЦК КПРС обрані товариші: Л. І. Брежнєв, М. А. Сулов, А. П. Кириленко, Ф. Д. Кулаков, Д. Ф. Устинов, Б. М. Пономарьов, І. В. Капітонов, В. І. Долгих, К. Ф. Катусев, М. В. Зимянкін, К. У. Черненко.

Головою Комітету партійного контролю при ЦК КПРС затверджений товариш А. Я. Пельше.

Центральна Ревізійна комісія КПРС обрала своїм головою товариша Г. Ф. Сизова.

ХТО ПОПЕРЕДУ?

Виконання плану реалізації
продукції підприємствами
системи УТОГ

за два місяці 1976 року

(в тисячах карбованців)

Учово- виробниче підприємство	План	Фактично	Процент виконання
Донецьке виробниче об'єднання «Електро- магніт»	971	1101	113,4
Запорізьке	730	822	112,6
Полтавське-2	193	214	110,9
Полтавське-1	693	754	108,8
Харківське-1	270	291	107,8
Конотопське	835	895	107,2
Житомирське	660	705	106,8
Дніпро- дзержинське	400	427	106,7
Комунарське	232	247	106,5
Дрогобицьке	218	231	106,0
Київське дослідно- виробниче об'єднання «Контакт»	1098	1153	105,0
Чернігівське	709	744	104,9
Сумське	265	278	104,9
Лебединське	127	133	104,7
Лубенське	452	473	104,6
Біло- церківське	615	641	104,2
Ужгородське-1	160	166	103,7
Івано- Франківське	1080	1118	103,5
Харківське-2	1370	1412	103,1
Ужгородське-2	619	638	103,1
Ворошилов- градське	600	618	103,0
Кіровоградське	205	211	102,9
Садгірське	522	536	102,7
Черкаське	270	277	102,6
Ровенське	156	160	102,6
Львівське-1	947	971	102,5
Львівське-2	726	744	102,5
Одеське виробниче об'єднання УТОГ	840	860	102,4
Бродівське	304	311	102,3
Кам'янець- Подільське	500	511	102,2
Херсонське	343	349	101,7
Артемівське	550	559	101,6
Миколаївське	135	137	101,5
Дніпро- петровське	430	435	101,2
Чернівецьке	344	346	100,6
Сімферопольське	244	245	100,4
Вінницьке	405	406	100,2
Єнакіївське	137	137	100,0
Всього:	19355	20256	104,6

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ ВСЕНАРОДНІ

Члени Українського товариства глухих гаряче й одностайно схвалюють рішення XXV з'їзду КПРС.

ДО НОВИХ
РУБЕЖІВ

Труidівники Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» з почуттям глибокого задоволення слідкували за роботою XXV з'їзду КПРС. Його рішення окрилюють. Наша партія наполегливо бореться за покращення життя трудового народу, за міцний мир на землі, за щастя радянських людей. На це члени УТОГ відповідають самовідданою працею.

Дев'яту п'ятирічку колектив об'єднання виконав достроково. Значно зросла продуктивність праці, підвищилась якість продукції.

Нині партія висуває перед нами нове завдання на десяту п'ятирічку. Ми постараємося виконати його з честю. Адже виконання накреслених планів означає зростання народного добробуту і примноження могутності країни, і забезпечення міцного миру на землі.

Б. ТУРКІН,
ст. майстер інструментального цеху.

З гарячим схваленням зустріли рішення XXV з'їзду КПРС — натхненну програму комуністичного будівництва — труidівники Полтавського УВП-1.

Члени колективу підприємства уважно вивчають матеріали з'їзду, прагнуть успішно втілити в життя його рішення.

На фото: секретар комсомольської організації Полтавського УВП-1 Ніна Молодецька знайомить товаришів по роботі з матеріалами з'їзду КПРС.
Фото Й. МІНЬКА.

ВІДПОВІДАЄМО ДІЛОМ

Гаряче підтримали рішення XXV з'їзду КПРС учасники мітингу, що відбувся на Полтавському УВП-2. В одностайно прийнятій резолюції вони схвалили ленінський курс партії, всебічно відображений у звітній доповіді Центрального Комітету партії з'їзду.

Ми докладаємо всіх сил, говориться в резолюції, щоб достроково виконати завдання десятої п'ятирічки, успішно перетворити в життя величні плани партії.

В. ВОРОБИОВ.

З ПОДВІЙНОЮ
ЕНЕРГІЄЮ

Бригаді швей-мотористок, яку очолює майстер Г. Д. Дудиньга, присвоєно звання колективу імені XXV з'їзду КПРС.

Вивчаючи матеріали з'їзду партії, робітниця ще ширше розгорнула змагання за дострокове виконання завдань десятої п'ятирічки.

Ю. КРИВЕЦЬ.

ПЕРШІ КРОКИ

впровадження комплексної системи управління якістю

В «Основних напрямках розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки», затверджених XXV з'їздом КПРС, особливо наголошується: рішуче поліпшити якість усіх видів вироблюваної продукції, розширити асортимент, збільшити випуск нових видів виробів, які відповідають сучасним вимогам. Підвищити питому вагу продукції вищої категорії якості в загальному обсязі її випуску.

Це завдання — в центрі уваги всього нашого колективу. Впровадження комплексної системи управління якістю продукції швейники Львівського УВП-1 розпочали ще в минулому році після того, як Центральний Комітет КПРС схвалив досвід роботи партійних організацій і колективів передових промислових підприємств в Львівській області в цій справі.

На чому ґрунтується досвід управління якістю наших земляків? Як відомо, саратовська система бездефектного виготовлення продукції і здача її з першого пред'явлення не звільняє повністю від браку, бо торкається лише її безпосередніх виготовлювачів і не враховує праці інженерів, техніків, конструкторів, які теж можуть допускати брак. Львів'яни розробили і впровадили систему бездефектної праці, яка згодом переросла в комплексну систему управління якістю (КСУЯП).

В основі її — комплекс заводських стандартів. Вони «обумовлюють» вимоги до якості продукції, які ставлять всі виробничі служ-

би. Тим самим охоплюють і пов'язують всі ланки по формуванню якості — проектування виробів, їх освоєння, виробництво, експлуатація.

Невід'ємною частиною системи є і коефіцієнт праці. У своєрідному щоденнику якості кожному робітникові щодня виставляється оцінка за його працю. Допустив брак — зменшується розмір місячної премії. За цим же принципом оцінюється якість роботи дільниць, цехів.

Творчо запроваджуючи комплексну систему управління якістю виробів, на Львівському УВП-1 розробили спеціальну інструкцію, що складається з таких розділів: загальне положення, основні завдання комплексної системи управління якістю;

планування підвищення рівня якості продукції; підготовка виробництва до запуску нових моделей; розробка моделей експериментальною дільницею;

забезпечення стабільності рівня якості продукції в процесі виробництва обробки по вузлах і в цілому;

оцінка якості праці, моральне і матеріальне стимулювання робітників за підвищення якості продукції; аналіз і оцінка якості рівня продукції.

Крім того, на підприємстві розроблено примірне положення по комплексній системі управління якістю продукції, що включає показники визначення коефіцієнта

якості праці по експериментальній та підготовчо-розкрійній дільницях швейного цеху.

Нами розроблено 2 стандарти підприємства: вхідний контроль тканини, прикладних матеріалів, фурнітури; порядок профілактичного обслуговування технологічного обладнання.

Як уже помітив читач, комплексну систему управління якістю ми запроваджуємо поетапно. Інженерно-технічним працівникам треба ще багато попрацювати, щоб повністю запровадити КСУЯП на підприємстві. Для цього, зокрема, ще необхідно впровадити: основний стандарт підприємства; спеціальні стандарти; стандарти для еталона виробництва; стандарти для еталона експлуатації.

З перших днів десятої п'ятирічки девіз «Висока ефективність виробництва і якість продукції» став програмою кожного трудового дня колективу УВП-1.

Великим авторитетом на підприємстві користуються рейдові перевірки якості виробів. Вони проводяться кожного тижня з участю представників партійної організації, місцевому і народному контролю. Зауваження, що виникли у членів комісії під час перевірки якості, обговорюємо на нарадах та зборах колективу, висвітлюємо у стінній пресі.

Добрі зв'язки підприємство має і з торговельними організаціями, особливо з постійним нашим замовником — Львівською областною конторою фірми «Одяг».

П. ХОДАКІВСЬКИЙ,

головний інженер Львівського УВП-1.

Вони відзначилися в передз'їздовському соціалістичному змаганні

К. О. БУЙВОЛ,
швея-мотористка Конотопського УВП

Л. О. КНЯЗОВА,
маляр Донецького машинобудівного заводу ім. Ленінського комсомолу України

К. О. ЗЕЛЕНСЬКА,
швея-мотористка Конотопського УВП

ОГЛЯД
ПРЕСИ

ОПЕРАТИВНО, ГЛИБОКО

Стіннівка Хмельницького міжрайвідділу УТОГ «Супутник» вже декілька років займає перше місце на обласному огляді. Кожен її номер викликає жвавий інтерес серед відвідувачів Будинку культури.

Газета оперативного відгукується на всі актуальні питання, широко популяризує досягнення кращих виробників. На її шпальтах діляться досвідом роботи передовики промисловості і сільського господарства.

Велику увагу приділяє «Супутник» висвітленню організації соціалістичного змагання. Такі матеріали в стіннівці виходять під рубриками: «Соціалістичне змагання, Хто попереду?», «П'ятиріччя — ударну працю!». У період підготовки до 30-річчя перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні газета вміщувала матеріали, присвячені виробникам, які трудилися за себе і загиблого героя. Чимало цікавих

матеріалів зв'язалося до 40-річчя стаханівського руху.

Про визначні досягнення членів Товариства газета повідомляє оперативно, по гарячих слідах подій, випускаючи з приводу цього «Блискавку». Так, її спеціальні випуски було присвячено обрубнику Хмельницького заводу трансформаторних підстанцій імені 50-річчя СРСР Василю Климишину, доярці колгоспу «Більшовик» Волочеського району Ользі Кучер, яких нагороджено орденом «Знак пошани», а також «Майстрові — золоті руки» — токаря Хмельницького заводу тракторних агрегатів Михайлові Бурису і токаря цього ж заводу Василеві Якушеву, які виконали дев'яту п'ятирічку за 4,5 роки. Випуск «Блискавки» було присвячено й одному з кращих городошників Українського товариства глухих — Михайлові Савулицькому, ударнику комуністичної праці, що працює на Хмельницькій мебльовій фабриці.

Не забуває редколегія і про критичні матеріали. На шпальтах газети часто з'являються статті, замітки, про недоліки в роботі. Випадки порушень трудової дисципліни та норм комуністичної моралі, любителів зеленого змія суворо картає «Колочка» — сатиричний додаток.

На початку року редколегія завжди складає план роботи, в якому зазначається до якої знаменної події чи дати в житті країни та Товариства будуть випущені номери стіннівки, якій події намічено присвятити спеціальні випуски. В плані накреслюють тематику майбутніх номерів, визначають постійні рубрики. Це значно полегшує роботу.

На кожному підприємстві міста, де працюють члени Товариства, «Супутник» має своїх робкорів. Про роботу трудівників села повідомляють активісти, які проводять збори в первинних організаціях та подвірні обходи. Постійними кореспондентами стінгазети стали голови первинних організацій УТОГ Раїса Мазур, Володимир Бей та інші.

У дні підготовки до з'їзду партійної газети вела спеціальну рубрику: «XXV з'їзду КПРС — трудові подарунки». А коли в Кремльському Палаці з'їзду відбувався партійний форум, редколегія щодня отримувала матеріали про соціалістичне змагання, про тих, хто йде в перших його лавах.

«П'ятиріччя якості — відмінну працю!» під таким девізом «Супутник» прагне мобілізувати членів Товариства на дострокове виконання виробничих завдань 1976 року.

СЕРЕД КНИГ

З ЧОГО ПОЧИНАЄТЬСЯ ЯКІСТЬ

«Курс на якість», — так називається книга, нещодавно випущена Видавництвом політичної літератури України. Написана вона колективом авторів — партійними, профспілковими, господарськими працівниками Львівщини (упорядник В. А. Михайлов). Є в ній, зокрема такі рядки: «Два роки тому розміреність наших буднів була порушена зовні, здавалось би, незначною подією. Одного яскравого літнього ранку не з'явилася, як звичайно, в нашій бригаді контролер відділу технічного контролю. Ні, не захворіла наша Марія Василівна і не пішла у відпустку. Просто з того дня єдиним контролером стала наша робітничка совість».

Рядки ці взяті із статті терміста Львівського мотозаводу В. Д. Влащенко. Назва її промовиста і влучна: «Робітничка совість — кращий контролер». Та річ, звичайно, не тільки у вдалій назві. Слова, винесені в заголовок статті, сьогодні стали девізом робочих буднів індустріального Львова. І бригада термістів мотозаводу, про яку розповідає В. Д. Влащенко, — один із багатьох колективів, для яких принципи комплексної системи стали законом і нормою трудового життя. У місті вам можуть назвати десятки прикладів, коли не тільки окремі виробничники чи бригади, а цілі цехи обходяться без втручання працівників відділу технічного контролю.

Львівська система — це яскраво видно з матеріалів збірника — не пріоритет якогось одного заводського колективу. Вона — результат колективної творчості спеціалістів ряду підприємств, причому підприємств, підпорядкованих різним міністерствам.

Як вдалося львів'янам подолати цей непростий міжвідомчий бар'єр? Головну роль тут відіграла вміль, добре продумана робота партійних організацій, яку очолює Львівський обком Компартії України. Стаття другого секретаря Львівського обкому партії В. О. Святоцького, яка відкриває збірник, докладно знайомить читачів з етапами впровадження системи. Для координації роботи при обкомі партії створена спеціальна комісія по якості. У свою чергу при райкомах і міськкомах партії діють секції якості. Аналогічні комісії працюють на промислових підприємствах Львівщини. Така структура дозволила об'єднати, отже, і значно посилити творчу енергію ентузіастів боротьби за честь львівської марки. Комісії стали трибунами дискусії про розвиток системи, справжніми школами обміну передовим досвідом, нагромадженням на підприємствах різних міністерств. Ось так у ділових, творчих суперечках і народилася спільна платформа — стандарти підприємств, які нині складають організаційно-технічну основу комплексної системи управління якістю продукції.

Матеріали збірника розташовані так, що, знайомлячись з ними, йдеш від загальних положень, головних особливостей львівського досвіду до його конкретних проявів. Ми вже підкреслювали: книга відкривається статтею другого секретаря обкому партії, а завершується виступом робітника. На її сторінках також надано слово генеральному директорові об'єднання, секретареві райкому партії, голові профкому об'єднання, секретареві облпрофради... Кожен з них бере, як правило, для аналізу одну з проблем комплексної системи, розглядаючи її глибоко і всебічно. А загалом усі матеріали дають чітку, розгорнуту картину багатогранної діяльності львів'ян у справі управління якістю продукції, їх досвіду, схваленого Центральним Комітетом КПРС.

М. СОРОКА.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В УТОГ

ВІДРАДНІ УСПІХИ

В Будинку культури «Металург» відбулася звітно-виборна конференція Костянтинівського райвідділу УТОГ. З доповіддю про роботу правління за останні два роки виступила Н. І. Дударьова.

На обліку в райвідділі понад 150 членів Товариства. Більшість з них працює на підприємствах державної промисловості, а 28 чоловік — в колгоспах і радгоспах району. За останні два роки вони досягли відрадних трудових успіхів. Двадцять двом робітникам присвоєно звання ударника комуністичної праці, чотирьом — вручено знак «Переможець соціалістичного змагання», один трудівник завоював звання «Кращий за професією».

В авангарді соціалістичного змагання за дострокове виконання завдань першого року десятої п'ятирічки йдуть І. Яковлев — коваль заводу «Обважнювач», тваринник радгоспу «Костянтинівський» П. Боровий та інші.

За звітний період серед глухих трудівників проведена певна культмасова і виховна робота. Для членів Товариства прочитано ряд лекцій на політичні, юридичні, медичні та інші теми. Відбулися літературні вечори, присвячені творчості класиків радянської і зарубіжної літератури. Підготовлено цікаві і змістовні усно-мімічні журнали, активну участь у яких взяли Р. Бутенко, Ю. Зюмін, Н. Половинко, Н. Джамілова, В. Гробова, С. Совина та інші.

Правління своєчасно реагує на скарги і заяви глухих трудівників, надає їм необхідну допомогу. Велику увагу було приділено трудівникам села.

Костянтинівський райвідділ УТОГ вийшов переможцем у змаганні з Красноліманським. Та досягнення в роботі могли б бути вищими якби для цього були необхідні умови. Приміщення клубу тісне, там може розміститися не більше 15-10 чоловік. Це стримує можливість проведення деяких заходів. Про це говорили з трибуни конференції доповідач і делегати.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

3 ВИСОКОЮ ВІДДАЧЕЮ

Десята п'ятирічка, як зазначається в матеріалах XXV з'їзду КПРС, стане п'ятирічкою підвищення ефективності виробництва і високої якості продукції. Свій вагомий вклад у розв'язання цього завдання вносять і колектив бригади, що її очолює Євдокія Костянтинівна Ворчакова.

У кожному колективі є люди, на яких рівняються, у яких вчать. Якщо говорити про оздоблювальний цех Миколаївського УВП, то прикладом для його трудівників є Євдокія Костянтинівна. Понад 17

років очолює вона бригаду.

За цей час трудівниця набула чималого досвіду в роботі і своїми секретами професії щедро ділиться з іншими меблевиками. Хто б не звернувся до Є. К. Ворчакової—вона завжди допоможе ділом і добрим словом підтримає.

Будучи завжди прикладом у всьому, Євдокія Костянтинівна зуміла прищепити високі якості робочої людини і своїм подругам по праці. Нині у бригаді всі оздоблювальні виконують змінні завдання на 140—160 процентів при відмінній якості роботи. Сьогодні тут трудиться чимало досвідчених майстрів своєї справи. Серед них Ж. Федущина, С. Суходол, В. Гурко та інші.

Євдокія Костянтинівна—вмілий наставник. Багатьом молодим робітницям вона дала путівку в життя. За що адміністрація підприємства вже неодноразово оголошувала їй подяку.

Вміння працювати з людьми, вболівати за спільну справу виділяють бригадира не тільки на підприємстві. Після трудового дня Є. К. Ворчакова поспішає на репетиції до Будинку культури. Як ветеран художньої самодіяльності вона бере активну участь в постановках нових п'єс, інтермедій, тематичних програм. Велика чи то мала роль, провідна чи другорядна,

Євдокія Костянтинівна ніколи не відмовляється від неї, а прагне зробити все залежне, щоб глядачі були задоволені виступами самодіяльних аматорів, щоб вони одержали велику естетичну насолоду.

За душевну щедрість і поважають її люди. Ударниця комуністичної праці, переможець соціалістичного змагання 1973, 1974 і 1975 років Євдокія Костянтинівна і в десятій п'ятирічці прагне працювати з високою віддачею. І найбільшою нагородою за свою працю вона вважає любов і довіру товаришів по роботі.

К. ПІДТИКАН.

На знімку: Є. К. Ворчакова. м. Миколаїв.

Чернівецький деревообробний комбінат тресту «Чернівецьліс»—одне з найбільших підприємств міста. Головна продукція комбінату—меблі, які користуються великим попитом у населення. Тут виготовляються меблі і на замовлення підприємств, організацій та установ, а також на експорт.

В цехах деревообробного комбінату, що розкинувся на березі мальовничої річки Прут, трудяться і компактна група УТОГ у складі 16 чоловік. Більшість з них—справжні майстри своєї справи, невтомні працелюби, які завоювали собі добру славу і повагу у колективі.

Всім з них працює в першому меблевому цеху і всі вони гідні гордого імені—робітник. З великою теплою відгукується про їхню трудову діяльність начальник цеху О. М. Рябий. Олександр Мойсейович охарактеризував їх як наполегливих, працьовитих—справжніх людей робітничого гарту. Взяти б складальника меблів Петра Григоровича Зеленюка. Робітник заслужено став «Кращим за професією», ударником комуністичної праці. Це він виконав особисту п'ятирічку за два з половиною роки, виготовляючи продукцію тільки відмінної якості. Так, не знижуючи темпів, він працює і нині.

Такою ж самовідданістю відзначається й пресувальник М. І. Халатурник, столярі І. В. Мустеця, В. В. Чистосердов, А. С. Бубнов,

У КОМПАКТНИХ ГРУПАХ УТОГ

РОБІТНИЧИЙ ГАРТ

токаря Г. М. Беляєв, які теж дев'яту п'ятирічку виконали з випередженням часу.

Більшість з них висококваліфіковані робітники. І не тільки ударно працюють, а й знаходять час для виступів на сцені Народного самодіяльного театру Будинку культури, а також для занять спортом та виконання громадських доручень. Всі вони молоді, один тільки Георгій Михайлович Беляєв пенсійного віку. Та, незважаючи на це, він завжди серед молоді. І як наставник, і член Чернівецького міськвідділу УТОГ. До того ж, ветеран досконало оволодів не тільки токарною справою, а й професією електрика, фотографа, слюсаря, кіномеханіка, завдяки чому дуже багато допоміг нашому Будинку культури.

Володимир Васильович Чистосердов має шостий розряд столяра. Змінні показники його сягають 140 процентів. Адміністрація довіряє йому найбільш відповідальну роботу, особливо, виготовлення меблів на експорт. У вільний від роботи час Володимир Васильович на сцені Будинку культури, адже він один з провідних акторів драматичного ко-

лективу культзакладу. Його пантоміми, виступи в п'єсах та інших жанрах, користуються успіхом не тільки серед членів УТОГ, а й серед чуючих.

У другому цеху комбінату працюють столярі В. М. Корда і І. Д. Герасим. Вони не тільки проявили себе як чудові виробничники, а й як здібні спортсмени. Володимир Михайлович Корда змінні завдання виконує на 170-180 процентів, а у вільний час він активний учасник драмгуртка, чудовий спортсмен, що однаково успішно виступає з футболу, легкої атлетики, волейболу та на змаганнях лижників.

Таку ж характеристику можна дати й Іллі Дмитровичу Герасиму, ударнику комуністичної праці, спортсмену й активісту.

Цей список можна продовжувати й далі, проте досить і наведених фактів. Членами УТОГ в колективі пишуться, ставлять за приклад і адміністрація радо приймає їх на роботу, бо у них є чому повчитися, особливо новачкам і тим, хто ще не звик до трудової дисципліни.

Г. ВЛАСОВ.

м. Чернівці.

На дев'яти верстатах

На Житомирському льонокомбінаті член УТОГ М. Ф. Яковичка працює не так давно, але за порівняно короткий час вже стала кваліфікованою ткалею. В цьому, звичайно, допомогли товариші по роботі, і начальник бюро нормування В. Г. Ратуш, що була наставницею ткалі.

Нині Марія Францівна передовик виробництва. Працює з випередженням графіку. Систематично виконує норми виробітку на 105—106 процентів. Впевнено трудиться член УТОГ на дев'яти верстатах замість восьми, згідно норми. Працює самовіддано, по-

ударному.

Напередодні XXV з'їзду КПРС ткаля рапортувала про нову трудову перемогу. Разом з товаришами по праці Марія Францівна випустила понад план близько 4-х тисяч метрів тканини.

Тепер ткаля вирішила не зупинятися на досягнутому. Разом з подругами працює вона з новим піднесенням, щоб подолати ще вищі рубежі і понад план першого року десятої п'ятирічки додатково випустити тканини для спецодягу близько 24 тисяч метрів.

М. ГУРМАН.

НАСТАВНИК

Вже 20 років працює на Одеському виробничому об'єднанні УТОГ З. Б. Левицький. Високою трудовою активністю та наполегливістю в роботі завоював він повагу та авторитет.

Учасник Великої Вітчизняної війни Зіновій Борисович розпочав трудову діяльність на підприємстві токарем, а з часом освоїв не менш складну спеціальність—заточувальника інструменту.

З щедрістю справжній майстер ділиться набутим досвідом з новачками, які тільки-но розпочинають самостійну трудову діяльність.

Так, завдяки З. Б. Левицькому майстрами токарної справи стали А. Герленко, А. Карпов, І. Хамистос, П. Дудярук та багато інших. Добрим словом згадують вони науку ветерана. А коли мова заходить про З. Б. Левицького, визначають дві його основні риси: принципову вимогливість і людяність.

Зіновій Борисович вже на пен-

сії, але, як і раніше, продовжує працювати на рідному підприємстві. Допомогає молодим. Ось і зараз в нього новий учень—К. Єфремов. Всі тонкощі професії заточувальника інструменту передає ветеран молодому робітникові. Вчить працювати старанно, постійно підвищувати професійну майстерність. І це зрозуміло, адже від правильного заточування інструменту залежить і якість продукції, яку виробляє колектив об'єднання.

В наставництві робітник вбачає своє покликання. Ось чому не тільки за своїх підшефних почувває він відповідальність. З. Б. Левицький глибоко усвідомлює, що виховання молодого робітничого покоління—справа всіх і, перш за все—ветеранів, тих, кого називають добрим словом—наставник.

М. НУХИМЗОН.
токаря Одеського виробничого об'єднання УТОГ.

Іван Іванович Рубан трудиться токарем на Полтавському учбово-виробничому підприємстві № 2. За високі виробничі показники його нагороджено знаком «Переможець соціалістичного змагання 1975 року».

Наполегливий трудівник вже навчив своєї справи і виховав трьох молодих робітників.

Нині І. І. Рубан розгорнув боротьбу за дострокове виконання завдань десятої п'ятирічки, норми виробітку він виконує на 140 процентів.

На знімку: ударник комуністичної праці І. І. Рубан.

Фото И. МІНДЕЛЯ.

★

Тамара Петрівна Ковалевич—швея-мотористка Івано-Франківського УВП. Переможець змагання дев'ятої п'ятирічки Т. П. Ковалевич випускає продукцію з випередженням часу. Щозміни вона виконує норми виробітку на 135—140 процентів при відмінній якості продукції.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

★

ЧИТАЧІ ПОВІДОМЛЯЮТЬ

Ювілей міста

Незабаром минає 200 років з дня заснування Дніпропетровська. За роки радянської влади місто на Дніпрі стало великим промисловим і культурним центром. Тут успішно розвиваються такі галузі народного господарства, як металургія, машинобудівна, хімічна тощо. У місті—кілька вищих навчальних закладів, театри, музеї.

До ювілею рідного міста активно готується і Будинку культури УТОГ. Для відвідувачів культзакладу вже прочитано ряд лекцій присвячених минулому і су-

часному обласного центра. В бібліотеці оформлено книжкову виставку з творів місцевих авторів та книг з історії Дніпропетровська.

На честь цієї дати у бібліотеці проводяться вечори, усно-мімічні журнали, обговорення творів дніпропетровських поетів та прозаїків, а також зустрічі з ними.

Ось і нещодавно тут відбулася цікава зустріч з письменником А. Нижегородовим. Члени УТОГ тепло зустріли автора повісті «Втеча в туман», яка користується великою популярністю серед читачів.

Л. ГВОЗДОК,

Творче збагачення

УТОГ у першому Всесоюзному фестивалі самодіяльної художньої творчості трудящих.

Учасники семінару побували на прем'єрі вистави «Влада» за п'єсою А. Сафронова в Українському академічному драматичному театрі імені І. Я. Франка, а також взяли участь в перегляді та обговоренні вистави «Одна береза знає» за п'єсою А. Ларченка у виконанні колективу Народного самодіяльного театру Київського палацу культури імені А. В. Луначарського.

Наприкінці семінару перед режисерами та дикторами-перекладачами виступила заступник голови Центрального правління УТОГ М. І. Неплюй.

І. ЧОБОТЕНКО.

ку культури УТОГ (автор Яновська).

Фільм розповідає про художників та скульпторів нашого Товариства.

А. ГРИГОРЕНКО.

Успіх студії „Маяк“

В Одесі закінчився обласний огляд самодіяльних фільмів—перший етап Всесоюзного фестивалю творчості.

Фестиваль проходив під девізом: «Час, події, люди». На фестивалі було показано 26 кінострічок аматорських студій Одещини.

Диплом I ступеня присуджено стрічці «Зустріч з прекрасним» студії «Маяк» Одеського будин-

Субота, 13 березня 1976 р.

ЗАОЧНА ШКОЛА ГРОМАДСЬКОГО КОРЕСПОНДЕНТА

З метою підвищення творчої майстерності наших дописувачів та в зв'язку з побажанням багатьох читачів редакція вирішила відкрити на сторінках «Нашого життя» заочну школу громадського кореспондента. Бесіди з питань теорії і практики партійно-радянської преси вестиме доцент кафедри журналістики Вищої партійної школи при ЦК Компартії України Г. І. Вартанов.

До кінця нинішнього року на сторінках газети намічено опублікувати бесіди на теми: лєнінський принцип радянської преси та її суспільні функції; масова робота редакції; інформація; репортаж та інтерв'ю; кореспонденція в газеті; нарис про людину; як писати про соціалістичне змагання; критичне слово в газеті; сатиричні жанри та інші.

Сьогодні пропонуємо увазі громадських кореспондентів першу бесіду.

БЕСІДА ПЕРША

ПАРТІЙНА, НАРОДНА

В політичній структурі радянського суспільства важливе місце займають засоби масової інформації та пропаганда — преса, телебачення, радіомовлення, телеграфні агентства. В сучасних умовах розвинутого соціалістичного суспільства вони відіграють велику роль у формуванні нової людини, в ідеологічній боротьбі з світом капіталізму.

У Радянському Союзі нині видається 9 тисяч газет і близько 4 тисяч журналів 57 мовами народів СРСР загальним тиражем 350 мільйонів примірників. На Україні виходить 1240 газет і 105 журналів, разовий тираж яких перевищує 33 мільйони примірників. Підраховано, що на кожну людину в нашій країні тепер припадає не менше чотирьох періодичних видань.

В чому ж приваблює сила наших видань?

Радянська преса — преса нового типу, народжена Великою Жовтневою соціалістичною революцією. Вона увібрала в себе всі кращі традиції революційно-демократичної, більшовицької та комуністичної преси. Наша журналістська справа ґрунтується на марксистсько-лєнінських принципах партійності і народності, і в цьому насамперед її значимість.

Принцип партійності властивий комуністичній пресі з перших днів її виникнення. Ідея комуністичної партійності в пресі знайшла теоретичне обґрунтування у творах класиків марксизму-лєнінізму, вона вперше сформульована і творчо розвинена засновником нашої партії і преси В. І. Леніним у статті «Партійна організація і партійна література». Якщо стисло сформулювати принцип комуністичної партійності преси, то він означатиме, що преса у нас є частиною загальнопартійної, загальнонародної справи, що засоби масової інформації та пропаганди ведуть послідовну боротьбу за перетворення в життя політики Комуністичної партії.

Головною, вирішальною умовою реалізації принципу комуністичної партійності є партійне керівництво засобами масової інформації та пропаганди. Об'єктивна необхідність такого керівництва, його постійне вдосконалення, особливо в наш час, визначається зростанням ролі КПРС в умовах розвинутого соціалізму, складними завданнями комуністичного будівництва і виховання трудящих, а також гостротою ідеологічної боротьби між капіталізмом і соціалізмом на сучасному етапі.

Партійне керівництво пресою передбачає добір і затвердження кадрів газетних працівників, визначення основних напрямків діяльності газети, контроль за роботою редакції, підтримка ініціативи журналістів та робітників,

їх критичних виступів на сторінках газети, організація навчання працівників преси та громадських активістів, тощо. Усі ці положення знайшли відображення у партійних рішеннях, прийнятих у різні роки. Для громадського кореспондента важливо засвоїти, що у своїй повсякденній діяльності він повинен керуватися насамперед рішеннями Комуністичної партії, місцевих партійних комітетів, звертати свої думки з партійними настановами, його обов'язок — неухильно додержуватись вказівок партії, проводити їх в життя, боротися полум'яним словом і організацькою діяльністю за їх здійснення.

XXV з'їзд КПРС накреслив величезні перспективи розвитку країни на нинішнє п'ятиріччя. Кому, як не громадським кореспондентам, виступити літописцями соціалістичного змагання трудящих за перевиконання планів першого року десятиріччя, у своїх дописах розкрити боротьбу за ефективність виробництва і високу якість продукції, розповісти про радянський спосіб життя, розкрити авангардну роль комуністів на виробництві. Не може активіст преси бути й осторонь питань комуністичного виховання трудящих. А це й означає стояти на позиціях комуністичної партійності.

Принцип комуністичної партійності втілюється у таких рисах нашої преси, як висока ідейність, народність, правдивість. Суть ідейності полягає в тому, щоб завжди в пресі з марксистсько-лєнінських позицій висвітлювати всі життєві факти і явища, рішуче викривати буржуазну ідеологію, гостро виступати проти ідеологічних перекохань. Правдивість нашої преси полягає в тому, що вона, по-перше, об'єктивно правильно повідомляє і трактує конкретні, реальні факти і події, по-друге, правильно їх оцінює, узагальнює, спираючись на науково-обґрунтовану політику партії. Про це повинен пам'ятати кожний громадський кореспондент. Адже не перевелися випадки, коли дописувачі преси стоять осторонь ідеологічних питань, коли допускають перекохань у своїх матеріалах до газети.

Народність радянської преси означає, що всі засоби виробництва друкованої продукції в нашій країні належать трудящим, що преса у нас відображає, відстоює і захищає інтереси трудящих мас, що твориться вона за активною участю самого народу, а також є гнучким інструментом зв'язку між партією і народом. Участь трудящих у пресі є яскравим виявом демократизму радянського суспільного ладу, справді народного характеру нашої преси. Найповніше цей принцип виявляється у листах трудящих до

газет, радіомовлення і телебачення, у масовому русі робітничих і сільських кореспондентів. Щороку до редакції газет надходять тисячі листів у яких читачі діляться своїми думками, порушують важливі питання нашого буття, розповідають про успіхи в праці, викривають недоліки і все, що перешкоджає нашому рухові вперед. Торік редакції газет республіки одержали понад 2,5 мільйона листів. До редакції газети «Наше життя» надійшло 1200 листів. Треба, щоб кількість їх зростала щороку, щомісяця, але справа не лише у кількості. Ми хочемо, щоб наші читачі і громадські кореспонденти побільше писали про нове, передове у праці, житті та побуті, щоб вони відкривали у своїх дописах нові сторінки життя свого колективу, своїх товаришів по роботі. Власне, немає такої теми, яка б не цікавила газету, і тут читач може стати для газети першовідкривачем, допомогти редакції порушити важливу тему, що викличе новий потік листів, а отже — зросте авторитет самої газети.

Найбільш активні читачі, які систематично дописують до газети, і беруть участь у її масових заходах, стають громадськими кореспондентами. Без них жодній газеті, в тому числі й нашій, не обійтися. А вся низова преса — від багатотиражок до стіннівок — робиться руками позаштатних кореспондентів. Про їх права і обов'язки ми скажемо іншим разом. А зараз хочеться підкреслити, що для нашої газети особливе значення має участь у ній активістів. Штат у нас невеликий, і ми б не могли йти в ногу з життям, коли б не спирались у своїй роботі на вас, наших робітничих і сільських кореспондентів.

З метою активізації своїх кореспондентів, підвищення їх ролі в суспільному житті, редакції газет проводять масову роботу. Практика радянської преси за багато років утвердила різні форми такої роботи, і серед них — рейди, пости, огляди, громадські ради і приймальні, конкурси тощо. Чим більше людей братиме участь у них, тим відчутнішим буде вплив трудящих на газету, на її зміст та загальний рівень, тим краще буде друкований орган виконувати функцію колективного організатора мас, що набуває зараз особливого значення.

Такі основні принципи і риси радянської преси. Глибоке теоретичне засвоєння їх сприятиме підвищенню рівня виступів на сторінках газети читачів і громадських кореспондентів, допоможе в мобілізації трудящих на боротьбу за виконання завдань комуністичного будівництва, що їх визначив XXV з'їзд КПРС.

Г. ВАРТАНОВ,
доцент.

П'ятирічний першокласник

Відмінник народної освіти, вчителька початкових класів Євдокія Якимівна Дудко за тридцять років педагогічної праці ще не мала такого учня, як Роман Яворський. І справа не в тім, що хлопчик з усіх предметів отримує лише «п'ятірки» і завжди уваж-

ний на уроках. Відрізняється він від своїх однокласників і зростом, і... віком. Адже учню першого класу Володимир-Волинської середньої школи № 2 Роману Яворському ще не виповнилося й шести років.

Батьки Романа — медсестра Галина Миколаївна та фармацевт Юрій Романович Яворські не ставили собі за мету так рано під-

готувати сина до школи. Але вже з трьох років допитливий Ромчик і у дитсадку, і вдома виявляв велику цікавість до книжок, швидко навчився читати та рахувати до ста і більше.

П'ятирічний першокласник залюбки вчиться й радує неабиякими успіхами вчителів і рідних.

(АПК).

На першому — чернігівчани

ського учбово-виробничого підприємства.

В. ЄФІМОВ,
суддя республіканської категорії з шахів.

Розрядники — відмінні виробничники

У Чернігівському будинку культури відбулася першість області з шахів. У змаганнях взяли участь 23 спортсмени у складі 8 команд.

Серед чоловіків перше місце зайняв столяр фабрики музичних інструментів, першорозрядник С. І. Рибцов. На другому — крейдувальник Чернігівського учбово-виробничого підприємства Б. В. Марусенко, який набрав однакову з лідером кількість — 3,5 очка. Але, враховуючи таблицю коефіцієнтів, судді надали перевагу Рибцову. На третьому місці також першорозрядник Л. М. Бурба з обласного центру.

У жіночому турнірі першість виборола швея Чернігівської фабрики індивідуального пошиття одягу, Т. С. Староверова, на другому — Сміян з міста Прилуки.

У командному заліку перше місце зайняли спортсмени Чернігівського міжрайвідділу УТОГ, на другому — команда Чернігів-

Колектив фізкультури Роменського міжрайвідділу УТОГ Сумської області порівняно невеликий — всього 12 чоловік, але результатів він досяг чималих. Команда городошників у складі Леоніда Загайка, Миколи Плиски, Василя Півня, Миколи Опришка та Миколи Білоуса неодноразово ставала призером обласних змагань.

Сильний тут і склад шахістів. Євген Перелигін, Микола Хуторний, Іван Говенко та інші також успішно виступають у різних турнірах.

Десять членів колективу фізкультури виконали норми комплексу ГПО. Шість з них стали розрядниками. Всі спортсмени — відмінні виробничники.

М. ЧЕРНЕГА.

Фотоконкурс «Нашого життя».

А. Пінчук (м. Львів). Перші кроки.

У СВІТІ ЦІКАВОГО

РОСЛИНА-ХИЖАК

Ці слова заголовка нібито не в'яжуться між собою. Бо в нашій уяві хижак — це або тварина, або птах. Насправді ж пухирник звичайний, що росте на озерах й болотах у нас на Україні, є найсправжнішим підступним хижаком.

Досить будь-якій комасі або навіть дрібній водяній тварині хоч би й ненавмисне торкнутися пухирця, що є на листках, як той вміє відкривається, і жертва потрапляє до пастки, з якої вже не може вирватися. Ферменти, що їх виділяють пухирцеві стінки, швидко перетравлюють упійману істоту, і вона стає живленням пухирника-хижака.

він створив чудову пісню «Ой, ви очі волошкові» і там образно, влучно і безпомилково сказав про колір її очей. Проте наші туристи, які потрапляють до місцевості, де є озеро Кардивач (Краснодарський край), здивовано спостерігають... яскраво-жовті волошки. Такі квіти, щоправда, не ростуть більше ніде у світі.

Ботаніки пояснюють цю дивину впливом особливого високогірного мікроклімату, що призводить до незвичайного забарвлення волошкових пелюсток.

В. ДОВГАЛЕНКО.

ЖОВТІ ВОЛОШКИ

Коли поетові схотілось оспівати чарівну синьооку дівчину, то

Редактор П. БУЛАТОВ.